

Dansa 79

792/34-42

DOSSIER:

DANSA
82

revista especialitzada, amb l'ajuda de la Generalitat de Catalunya, ha cregut oportuna la creació d'aquest dossier per deixar constància de *Dansa-82*: cicle d'actuacions de dansa contemporània que organitzà el Servei de Música del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya.

Aquest primer cicle constà de 18 representacions de ballet al Teatre Regina de Barcelona, del 25 de maig al 13 de juny de 1982, pels grups que prèvia selecció varen quedar finalistes:

GRUP ESTUDI ANNA MALERAS,
ACORD GRUP DE DANSA,
HEURA DANSA CONTEMPORÀNIA,
CESC GELABERT — LYDIA AZZOPARDI,
L'ESPANTALL GRUP DE DANSA MODERNA,
BALLET CONTEMPORANI DE BARCELONA.

A més a més, hi hagué, a diversos indrets de les comarques catalanes, durant l'estiu i la tardor d'enguany, 24 representacions a càrrec dels grups esmentats, i d'altres vuit grups de dansa:

ALBATROS (Vic 26 novembre)
BALLET ALEXIA COL·LECTIU DE DANSA
DEL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona 2 juliol);
COMPANYIA DE DANSA CONTEMPORÀNIA
D'AVELINA ARGÜELLES (Girona 8 juliol);
GRUP ESCOLA BALLET CLÀSSIC DE BARCELONA
"LAURA MAS" (Granollers 18 desembre);
EMPAR ROSELLÓ (Granollers 23 octubre);
CENTRE DE DANSA "RAMON SOLÉ" (Vic 7 octubre);
GRUP TABA (Tarragona 29 juliol);
JOAN TENA BALL—DRAMA (Reus 23 abril).

Esperem que aquest primer intent per part d'una Entitat Oficial a favor de la dansa, sigui l'inici d'una política de normalització d'aquest art en el nostre país.

GRUP ESTUDI ANNA MALERAS

D'esquerra a dreta: Anna Maleras, Jan Manion, Enric Torné, Lolita Ullod, Lúdia Fosalba, Francisco Lloberas, Maribel Soler, Elisenda Pellicer, Helga Fernández, Anna Griñó, Anne Morin, Lolita Amigó.

Posteriorment a la fundació del seu estudi, Anna Maleras es va plantejar la necessitat de formar un grup de dansa en el qual es materialitzés el seu esperit i treball.

L'any 1972 té lloc la presentació del GRUP ESTUDI ANNA MALERAS al teatre Romea de Barcelona.

Entre les seves actuacions destaquen, el 1978, la seva intervenció en l'homenatge a Frederic Mompou, en l'espectacle "Música, Cant i Dansa", presentat al Palau de la Música Catalana.

Més recentment, l'any 1981 participa al "I Festival Internacional de dansa de la Costa Brava" i, posteriorment, el mes d'agost, presenta el seu espectacle a l'Auditori de Palma de Mallorca.

La darrera actuació del GRUP ESTUDI ANNA MALERAS, ha estat la seva participació a la "IV Mostra de Dansa" que ha tingut lloc a Barcelona el mes de febrer de 1982.

GRUP ESTUDI ANNA MALERAS

Ballarins *Lolita Amigó*
Helga Fernández
Lidia Fosalba
Carolina García
Francisco Llobera
Jan Manion
Anne Morin
Elisenda Pellicer
Víctor Rodrigo
Maribel Soler
Enric Torné
Lolita Ulloa

Regidora: *Anna Griñó*
 Llums: *Agustín Lahuerta*
 Direcció general: *Anna Maleras*

MALERAS

CALENDARI D'ACTUACIONS

MAIG 25 - 26 - 27	BARCELONA (TEATRE REGINA)
SETEMBRE 3	SANT CELONI
SETEMBRE 18	SABADELL
SETEMBRE 25	RIBES DE FRESER
OCTUBRE 9	GRANOLLERS

PROGRAMA

I

IN MEMORIAM
(1982)

Música: Modern Jazz Quartet
 Coreografia: Anna Maleras

ALL OF ME (1982)

Música: Quincy Jones
 Coreografia: Anna Maleras

SUITE DUKE
 ELLINGTON (1982)

Música: Duke Ellington
 Coreografia: Jan Manion i
 Anna Maleras

JUST (1982)

Música: Charles Amirkhanyan
 Coreografia: Anna Maleras

Obra inspirada en una composició de 10 + 2 : 12 American Text Sound Pieces, dedicada a l'Arc-iris (rainbow).

L'objectiu d'aquesta creació és buscar la integració d'uns sons vocals i descompensats, dintre del ritme del jazz, a mesura que aquests mateixos sons augmenten la seva cadència.

II

MOVIMENT PER A
 DOS GRUPS

Música: Gerard Perotini Guy i
 Joel Cipriani
 Coreografia: Anna Maleras

La música de percussió, especialment intensa, ens vol introduir, mitjançant una representació plàstica, en allò que en el terreny de la política en diríem la rotació del poder.

GERNICA 37

Música: Anton Weber i Bach
 Coreografia:

Guillermo Palomares
 Poemes: Pablo Neruda

Tal com es desprèn del títol, aquesta obra és inspirada en el fet històric immortalitzat per Pau Picasso. Basant-se en aquest tema, el coreògraf mexicà Guillermo Palomares ha construït una coreografia en la qual trobem íntimament unides la dansa i la poesia de Pablo Neruda.

EL NOTICIERO

JOSE M. ESCUDERO

Anna Maleras atrae siempre numeroso público, debido a su trayectoria desde 1972. No hay que olvidar que fue ella la primera en traernos e introducir en sus espectáculos la modern-dance y el jazz, cuando entre nosotros estas técnicas eran aún algo exótico y lejano.

EL PAÍS (27 - 6 - 82)

FRANCESC ARROYO, Barcelona

El conjunto de Anna Maleras cumplió bien su cometido, aunque en un tono desigual. De los seis movimientos de que constaba

EL PAÍS, martes 1 de junio de 1982

F.A., Barcelona

orgánica del jazz. Los bailarines no tienen movimientos únicos sino que se mueven según la variedad instrumental. Esto, que podría provocar una cierta sensación de dispersión, está suficientemente trabajado como para que esa dispersión no ocurra. El resultado es un conjunto armónico.

Si las dos primeras par-

DANSA-79

Nos decepcionó no encontrar el estilo "Anna Maleras" (Mompou, "Saeta")

El estilo "Anna Maleras" existe, nos gusta y lo añoramos.

Cerró programa "Guernica 37"

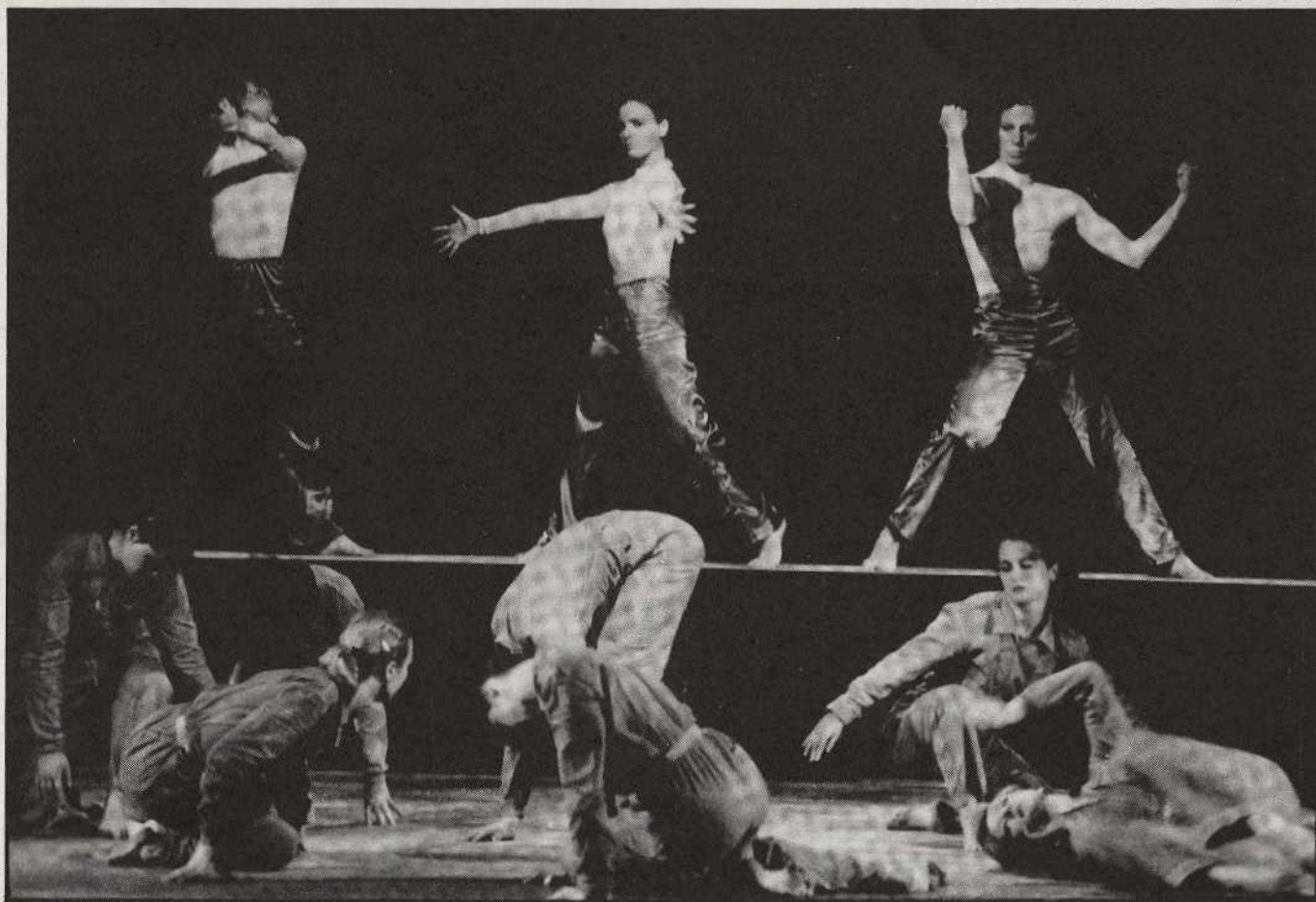
LA VANGUARDIA

JUEVES, 27 MAYO 1982

Confluencia de actos musicales, pero en síntesis pueden considerarse las coreografías de Anna Maleras como estimables en un proceso imaginativo quizás no demasiado profundo, pero en cualquier caso expuesto con un vocabulario coreográfico nada vulgar, claramente identificado con un deseo de diversificar las imágenes y de darles vibración interna. Se consigue el propósito en una

GRUP ESTUDI ANNA MALERAS

"Moviment per a dos grups" (foto: Josep Aznar)

"ACORD"

Grup de dansa

D'esquerra a dreta: Maite Laborda, Elvira Ballvé, Montse Colomé, Conxita Sesé, Toni Jodar, Montse Catarineu, Diola Maristany, Núria Moreno, Xavier Fruitós, Anna Sánchez.

L'ACORD GRUP DE DANSA, neix l'any 1979, creat per un grup de ballarins formats tots ells, bàsicament, en les tècniques del jazz, dansa moderna i clàssica que havien dut a terme prèviament una tasca comuna.

Cal fer notar, però, que tot i haver-se format en les tres tècniques esmentades, l'interès principal de l'ACORD GRUP DE DANSA —i per tant la línia marcada pel grup— se centra bàsicament en el jazz, en tota l'amplitud que aquesta música comprèn.

El treball del grup ACORD es basa sobretot en l'intent de fer arribar al públic sensacions i sentiments, siguin aquests abstractes o concrets, tot basant-se en l'expressió del cos per la dansa i el moviment, tenint en compte, naturalment, la importància cabdal de la música utilitzada.

La recerca de comunicació entre l'espectador (dansa-música-expressió) i el fer arribar a tota mena de públic el món màgic de la dansa, són les fites primordials d'aquestes persones que integren l'ACORD GRUP DE DANSA.

ACORD GRUP DE DANSA

Ballarins:	<i>Elvira Ballvé</i> <i>Montserrat Catarineu</i> <i>Montserrat Colomé</i> <i>Dolors Espasa</i> <i>Xavier Fruitós</i> <i>Toni Jodar</i> <i>Maite Laborda</i> <i>Diola Maristany</i> <i>Núria Moreno</i> <i>Anna Sánchez</i> <i>Conxita Sesé</i> <i>Núria Tejedor</i>
Vestuari:	<i>Concepción Martínez</i> <i>Rita Torelló</i> <i>Capezzio</i> <i>Feed of London</i> <i>i Dansa</i>
Maquillatge:	<i>Paco Dulfo</i>
Regidora:	<i>Rosa Morales</i>
Luminotècnia:	<i>Agustí Lahuerta</i>
Fotografies:	<i>Josep Ros Ribas</i>
Direcció:	<i>Collectiva</i>

ACORD

CALENDARI D'ACTUACIONS

MAIG 28 - 29 -30	BARCELONA (TEATRE REGINA)
JULIOL 16	TARRAGONA
AGOST 25	REUS
SETEMBRE 9	SOLSONA
SETEMBRE 11	TORTOSA

PROGRAMA

I

Flashes (1980)
CAMINANT-50

Música: Oscar Peterson i
Count Basie
Coreografia: Diola Maristany

CORRENT

Música: Count Basie
Coreografia: Diola Maristany

BLUES

Música: Oscar Peterson i
Count Basie
Coreografia: Diola Maristany

TRANSICIÓ

Música: Renaissance
Coreografia: Anna Sánchez

CAMINANT-80

Música: Herbie Hancock
Coreografia: Diola Maristany

RODÓ

Música: Weather Report
Coreografia: Diola Maristany

Conjunt de peces de curta durada que mostren l'evolució soferta pel jazz durant els últims anys (de l'antic al modern jazz).

II

VIVÈNCIES (1979)

Música: Keith Jarrett
Coreografia: Diola Maristany
Coreografia inspirada en l'excel·lent música del compositor.

III

REAL (una mica),
SOMNI TAMBÉ
(1981)

Música: Weather Report,
Keith Jarrett, Erik Satie
Coreografia: Carl F. Paris

I. Comunicació

Hi ha aparells per a la comunicació (?) que ens permeten prescindir de l'ésser humà i de la música interior.

II. El núvol

Encara podem somniar deserts.

III. Tristor

Expressada per mitjà de tres cossos.

IV. La boja

N'hi ha que viuen en un somni afectat per la realitat

V. L'amor es necessari

Visió d'una relació poc concreta.

VI. Comunicació

De vegades, ens arribem a comunicar encara que amb dificultat.

AVUI, divendres, 4 de juny del 1982
Montserrat Prat

L'estil d'Acord és jazz, un jazz estilitzat, net, influenciat pel treball en el terreny de la dansa moderna. Assequible, amb molts punts d'acord.

Tot el treball del grup apunta a un intent d'alliberament, de transmissió del sentiment per la dansa, que s'aconsegueix en moments concrets i puntuals i queda latent en la resta del espectacle.

... i, si no podem assenyalar alguns punts a tenir en compte, ~~sobre els elements~~, com el de la manca de presència masculina en alguns moments, als quals podria aportar una força que no acaba de dibuixar-se, o una repetició en actituds i gests que caracteritzen el conjunt, cal destacar

EL NOTICIERO UNIVERSAL,
29 de maig de 1.982
JOSEP M. ESCUDERO

En conjunto, Acord demostró una línea ascendente respecto a la interpretación, más madurez y profesionalidad.

Lo cierto es que todo este espectáculo no es de igual calidad, aunque sus componentes revelan tal amor y fe en la danza que merecen ser animados y apoyados.

"ACORD" GRUP DE DANSA
"Vivències" (foto: Josep Aznar)

HEURA DANSA CONTEMPORÀNIA

D'esquerra a dreta: Lola Puentes, Mònica Goday, Carme Vidal, Alícia Perez-Cabrero, Antoni Moreno, Elisa Huertas, Àngels Margarit, Remei Barderi. (foto: Josep Aznar).

HEURA va fer la seva presentació a Barcelona el març de 1979 i des d'aleshores ha portat una activitat ininterrompuda.

Des dels seus programes han estat premiats a Festivals Internacionals: Bagnolet (París 1979), Nyon (Suïssa), Köln (Alemanya Federal). Han actuat arreu de l'Estat espanyol. Han participat als cicles patrocinats per la "Caixa" amb "Culturàlia 1979", "La Caixa a les escoles" (1980-81 / 1981-82), Nadal-79 patrocinat pels serveis de Cultura de l'Ajuntament i Grec-80.

Ha fet un curt metratge sobre la coreografia "Laberint" que guanyà el premi Sant Jordi (abril 1980). Ha gravat diversos programes a la TVE, al circuit de TV catalana i a la TV alemanya del canal ZDF.

HEURA DANSA CONTEMPORANIA

Ballarins: Remei Barderi
Mònica Goday
Elisa Huertas
Àngels Margarit
Antoni Moreno
Lola Puentes
Carme Vidal

Coordinació
espectacle Àngels Margarit
Vestuari: Gemma Sender
Il·luminació: Agustín Lahuerta
So: Ferran Capella
Coordinadora: Betty Villar
Direcció: Col·lectiva

PROGRAMA

TEMPS AL BIAIX

Música: Brian Eno,
Claire Thomas i Susan Vezey
Deutsch-Amerikanische
Freundschaft
Lol Coxhill

Escenografia:

Disseny: Alicia Núñez,
Guillem Bonet
Realització: Ferran Capella

HEURA

CALENDARI D'ACTUACIONS

JUNY 1 - 2 - 3	BARCELONA (TEATRE REGINA)
JULIOL 23	TARRAGONA
OCTUBRE 16	GRANOLLERS
OCTUBRE 29	OLOT
NOVEMBRE 19	VIC

AVUI

MONTSERRAT PRAT

«El treball que ha presentat aquest grup és realment interessant i important. Apunta tota una sèrie de novelats, de concepte, moviment, estètica i estructuració d'un espectacle. El rodatge farà, esperem que sigui així, pol·lir detalls, aprofitar situacions i sobretot perfeccionar els esmentats punts febles, o ben altrament, suprimir-los si la seva dificultat és insalvable».

EL NOTICIERO UNIVERSAL

Miércoles, 2 de junio de 1982

JOSEP M. ESCUDERO

Cada aparició de «Heura» confirma las promesas que se anotaron con su primera presentación en 1979. Cada crea-

LA VANGUARDIA

JUEVES, 3 JUNIO 1982

MONTSALVATGE

venimos por cada uno de ellos. La cadencia dinámica no se trunca en ningún momento y los espacios temporales se encadenan armónicamente para que el espectador tenga siempre la sensación de estar contemplando un auténtico ballet, en el que cuantos actúan en él son auténticos bailarines aunque sometidos a una coreografía abstracta, angular, al borde de la acrobacia.

El acierto alcanza a todos.

DANSA-79

«Temps al biaix» es un trabajo inteligente, creativo y vanguardista. Todo está armónicamente estructurado y elaborado, no hay nada gratuito. La escenografía, la luminotécnica, el vestuario, el maquillaje, la música... forman parte de un todo que se complementa.

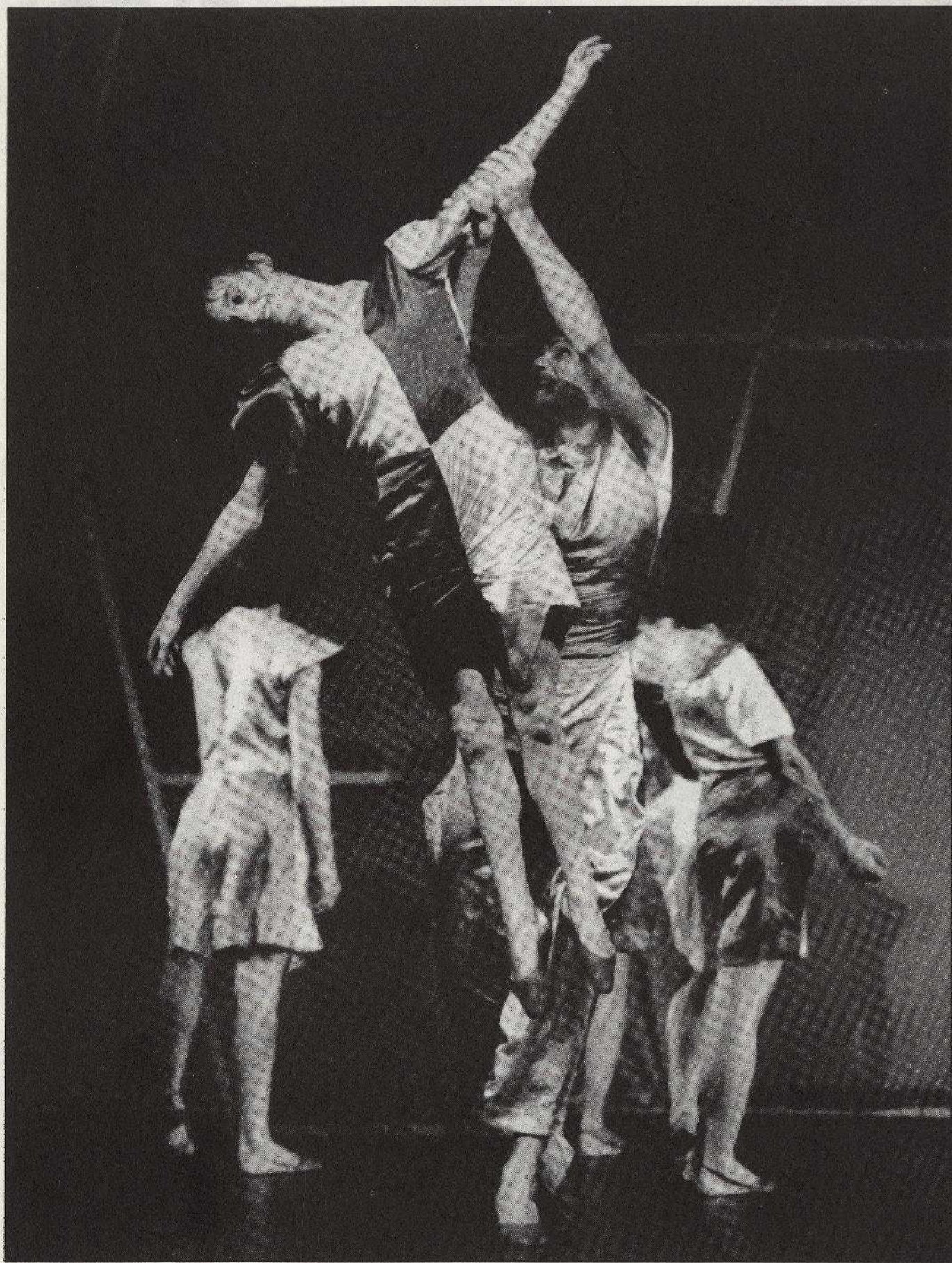
EL PAIS,

viernes 4 de junio de 1982

FRANCESC ARROYO, Barcelona

Y, sin embargo, Heura dio la impresión de poder levantar al público de sus asientos en un breve paréntesis donde se olvidaron de experimentación, nada nueva por otra parte, y se dedicaron simplemente a bailar. Entonces mostraron un buen hacer, un saber estar en el escenario y un saber moverse con elegancia y

HEURA, DANSA CONTEMPORÀNIA
"Tems al biaix" (foto: Josep Aznar)

CESC GELABERT

LYDIA AZZOPARDI

Cesc Gelabert i Lídia Azzopardi (foto: Ros Ribas)

CESC GELABERT

Va néixer a Barcelona. Bàsicament autodidacte, inicià la seva activitat artística dins el grup d'Anna Maleras. En 1973, deixa el grup per iniciar el seu propi camí com a ballari i coreògraf, sol o en col.laboració amb altres ballarins, pintors, músics, etc., amb la presentació de les seves obres en llocs com: Sala Vinçon, Teatre Lliure, Saló Diana, Gran Palace de París, galeria Juana Mordó de Madrid. En 1978, es trasllada per dos anys a Nova York i actua a: La Mama E.T.C., Mercè Cunningham Studio, The Kitchen, etc. ... Torna a Barcelona en 1980 on inicia noves col.laboracions i actua a: Sala Vinçon, Mostra de dansa, La Fàbrica, així com a Nova York (Danspace) i Roma.

Recentment ha creat una obra pel Ballet Contemporani de Barcelona. Exerceix com a professor des del 1970 a Barcelona: A. Maleras, El Timbal, Estudi 14, La Fàbrica; a Nova York: La Mama E.T.C., Bowery street loft. Paral·lelament ha ballat i fet de coreògraf per teatre, televisió, òpera musical i cabaret.

Des de 1971 fins 1976 estudià arquitectura.

LYDIA AZZOPARDI

De nacionalitat anglesa, inicia la seva formació amb tècnica clàssica, moderna amb Lilian Harmel i teatre experimental amb Jerome Savary's "La grande theatre panique".

En 1971 s'especialitza en dansa moderna i entra com a alumne oficial en el London Contemporary Dance School, on roman quatre anys, sota la supervisió de Robert Cohan i Jane Dudley.

En 1975 ingressa a la Lectura Demonstration Rep Company, amb qui actua i ensenya per Anglaterra, bo i treballant amb els coreògrafs Anna Sokolow, Norman Morrice (Ballet Rambert) i Robert Cohan.

En 1976 deixa Anglaterra per fer de professora a l'Òpera House de Zurich i comença a actuar en solitària.

En 1977 passa a ser professora oficial, durant dos anys, a l'escola "Mudra", dirigida per Maurice Béjart, a Brussel·les. Ha treballat de coreògrafa al "Théâtre Royal de la Monnaie" de Brussel·les, pel "Teatro Danza" de Roma i en col·laboració amb Lindsay Kemp per a la producció "Midsummer Nights Dream" de Shakespeare.

En 1980 fou professora invitada a l'Institut de Dansa de Barcelona, on va crear una coreografia pel Ballet Contemporani de Barcelona.

CESC – LIDIA AZZOPARDI

CALENDARI D'ACTUACIONS

JUNY 4 - 5 - 6	BARCELONA (TEATRE REGINA)
JULIOL 30	CAMBRILS
SETEMBRE 8	REUS
SETEMBRE 24	SABADELL
OCTUBRE 30	GRANOLLERS

PROGRAMA

I

PLATA I OR

Coreografia i execució:
Cesc Gelabert
Música: Bryan Ferry,
David Bowie, Joe Jackson
Vestuari: Ramon Ramis

La duració de l'obra és de
45 minuts.

II

DANSES PER A INTERIORS

*Home pujant un
edifici alt*

Coreografia: Lydia Azzopardi
Execució: Cesc Gelabert
Vestuari: Lydia Azzopardi
Música: Steve Reich

Joieria

Coreografia: Cesc Gelabert
Execució: Ramon Ramis
Música: Eno-Hassel

Knossos

Coreografia: Cesc Gelabert
Execució: Cesc Gelabert i
Lydia Azzopardi
Vestuari: Ramon Ramis
Música: Lewin Richter

La duració d'aquesta obra és
d'uns 45 minuts.

EL NOTICIERO UNIVERSAL

Sábado, 5 de junio de 1982

JOSEP M. ESCUDERO

en el logo del amor. Tanto Azzopardi como Gelabert laboran con mucha sinceridad en favor de la danza contemporánea. Si estamos en el derecho de

Cada gesto es preciso y conciso. Cada impulsión creadora encuentra su origen en la interioridad, una interioridad sinónima del centro de gravedad, seriedad, felicidad, turbulencia, juventud y alegría.

EL PAIS,
martes 8 de junio de 1982
FRANCESC ARROYO, Barcelona
Gelabert lo baila todo. Más aún,
lo hace bailar. En un escenario casi

Joyería la interpreta Lydia Azzopardi, coreógrafa en la pieza anterior, mientras que aquí es Gelabert el coreógrafo. La música de Enno Hasel se acopla al cuerpo de la bailarina, como éste se acopla al espacio que ocupa. La expresividad de esta mujer es asombrosa y digna pareja de la de Gelabert. El

AVUI, dimecres, 9 de juny del 1982
Montserrat Prat

En conjunt, l'espectacle és de gran qualitat en tots els aspectes. Un cert aire de reiteració en el cas dels treballs d'en Cesc, potser per coneguts, i un gust de poc en el cas de Lydia pel desig de conèixer més, són elements a tenir en compte...

CESC GELABERT i LÍDIA AZZOPARDI
"Knossos" (foto: Josep Aznar)

"L'ESPANTALL" Grup de dansa moderna

D'esquerra a dreta: Mercè Sardà, Gerard Collins, Montse Roig, Isabel Nacher, Tottie Ferran, Philippe Noel, Amparo Zamora, Grazel Meneu
(foto: Josep Aznar)

L'any 1977 G. Collins, aleshores professor de l'Institut de Dansa de Barcelona, troba en alguns dels seus alumnes la motivació necessària per a formar un grup de dansa.

El treball pren tot seguit una dimensió experimental i juga amb una gamma de músics contemporanis que van des de klaus Schilz o John Cage, passant per Ruiz Pipó i Guinovart o Penderecky.

La recerca tècnica a part del treball corporal contemporani, s'orienta vers una profundització de les concepcions del temps i de l'espai escènic, sense caure mai en l'abstracció, perquè les sensacions i els sentiments són el motor dels ballarins.

Durant els anys següents la companyia amplia els seus components i els seus objectius, sense, però renunciar a les seves motivacions.

Avui, el grup està molt marcat per la personalitat del seu director, malgrat que per a aquest és essencial la part de creació de cada ballarí.

L'ESPANTALL

Ballarins:	<i>Gerard Collins</i> <i>Tottie Ferran</i> <i>Anna Griñó</i> <i>Grazel Meneu</i> <i>Isabel Nacher</i> <i>Philippe Noel</i> <i>Montse Roig</i> <i>Mercè Sardà</i> <i>Amparo Zamora</i>
Direcció artística	<i>Gerard Collins</i>
Administració:	<i>Anna Griñó</i>
Vestuari:	<i>Philippe Noel</i>
Tècnic d'il·luminació:	<i>Agustín Lahuerta</i>

ESPANTALL

CALENDARI D'ACTUACIONS

JUNY 8 - 9 - 10	BARCELONA (TEATRE REGINA)
JULIOL 9:	CASTILLO - CASTELLDEFELS
JULIOL 18	CAMPO MARTE - TARRAGONA
SETEMBRE 10	TEATRE PRINCIPAL - OLOT
NOVEMBRE 6	GRANOLLERS

PROGRAMA

VIVALDI	Música: Vivaldi Coreografia: Gerard Collins
WAY'S OF CHANGE	Música: Klaus Schulz Coreografia: Gerard Collins
STABAT MATER	Música: Penderecki Coreografia: Gerard Collins
BUTTERFLY BLUE	Música: Iron Butterkly Coreografia: Gerard Collins
SHIMA	Música: Alain Louvier Coreografia: Gerard Collins
A LA FI DEL MEU VIATGE	Música: Golden Gate Quartet Coreografia: Michèle Cacouault
FIGURES DE NIT	Música: Tradicional persa Coreografia: Gerard Collins

LA VANGUARDIA
SABADO, 12 JUNIO 1982
 Joan ARNAU.

Este matiz, aparte, ha de destacarse en la actuación de L'Espantall y en el vocabulario coreográfico que practican una saludable tendencia a no encorsetar la iniciativa del bailarín, el que dentro de unas exigencias preestablecidas vemos cómo acciona al dictado de una inspiración propia que puede, por lo presenciado en su programa, ser susceptible de mayor agilidad, pero que en modo alguno resulta monocrorde. En cualquier caso, lo que debe destacarse es la buena preparación de los elementos de L'Espantall, su deseo de trascender y la voluntad de hacer de la danza un medio de expresión jamás anquilosado.

AVUI, diumenge, 13 de juny del 1982

Montserrat Prat
 Els treballs presentats per aquest grup tenen un denominador comú: el sentiment d'angoixa davant la incomunicació, la denúncia de l'aspecte tràgic de l'home, l'intent de revalorar els sentiments. Aquests factors formen part de totes les seves coreografies. És el fil conductor.

EL PAIS,

jueves 10 de junio de 1982

FRANCESC ARROYO, Barcelona

Dividido en dos partes, con tres y cuatro números respectivamente, hay, dentro del tono general de corrección, un cierto decaimiento que, sin embargo, no llega nunca a cotas bajas.

L'ESPANTALL, Grup de Dansa Moderna
 "Ways of change" (foto: Josep Aznar)

BALLET CONTEMPORANI DE BARCELONA

D'esquerra a dreta: Òscar López, Anselmo García, Laura Pérez-Cabrero, Juan Carlos García, Amèlia Boluda, Dinora Valdivia, Maria Rosàs, Iñaki Landa. (foto: Josep Aznar)

EL BALLET CONTEMPORANI DE BARCELONA

El Ballet Contemporani de Barcelona té dues èpoques molt diferents.

La primera sorgeix l'any 1975, en què després d'un període embrionari es fa a conèixer a Sabadell, l'onze de setembre. El 23 d'abril de 1976, el grup torna a l'activitat presentant-se a la Sala de Sant Jordi de la Diputació de Barcelona, i més tard en el Saló del Tinell de la mateixa ciutat.

El febrer de 1977 s'inicia la segona etapa del grup, amb una escissió: del director per un costat i dels ballarins i tècnics per l'altre per prosseguir aquests darrers en un règim d'autogestió col·lectiva.

Partint de zero a tots nivells i sense cap tipus d'ajuda econòmica, inauguren el primer programa els dies 3 i 4 de novembre de 1977, en l'Antiga Capella de l'Hospital de la Santa Creu, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona i de l'Institut del Teatre.

Posteriorment participen, de manera destacada, en la primera "Mostra de Dansa Independent" que se celebra a Barcelona, i l'any 1978 col·laboren en el IV Pla d'Acció Cultural, que depèn de l'Associació de Personal de "La Caixa" de Barcelona, i contribueixen de manera decisiva a la difusió popular de la dansa, i a un important treball pedagògic cara als escolars.

Obtingueren l'any 1980 els premis de Banyolet i Colònia amb la coreografia "Passacaglia" de Gilberto Ruiz Lang.

BALLET CONTEMPORANI DE BARCELONA

Ballarins: *Amèlia Boluda*
Juan Carlos García
Iñaki Landa
Jordi Pérez Bravo
Laura Pérez-Cabrero
Maria Rosàs
Anna Teixidó
Dinora Valdivia

Mestres de la Companyia: *Cesc Gelabert*
Lydia Azzopardi
Gilberto Ruiz Lang

Vestuari: *Casa Menkes i*
Ramon Ramis

Il·luminació: *Josep Sánchez Baró*
 So i gravacions: *Oscar López*

Regidor, administració i coordinació: *Anselm García*
 Direcció: *Collectiva del Ballet*

PROGRAMA

I

MUDA IMATGE DE LA MORT

Coreografia: *Gilberto Ruiz Lang*
 Música: *J. S. Bach*

ZEBRA

Coreografia: *Lydia Azzopardi*
 Música: *Steve Reich*

II

VALERI, COR DE LLEÓ

Coreografia: *Cesc Gelabert*
 Música: *Carles Santos*

(Pausa)

PASSACAGLIA

Coreografia: *Gilberto Ruiz Lang*
 Música: *Haendel*

CALENDARI D'ACTUACIONS

JUNY 11 - 12 - 13 BARCELONA (TEATRE REGINA)
 AGOST 7 EL BRUC
 AGOST 9 LA SEU D'URGELL
 SETEMBRE 11 GELIDA
 OCTUBRE 2 TORTOSA

EL PAIS, martes 15 de junio de 1982

FRANCESC ARROYO, Barcelona
 El Ballet Contemporáneo de Barcelona cerró con vítores y parte del público puesto en pie el I Ciclo de Danza Contemporánea de Barcelona que, organizado por la Generalidad de Cataluña, ha ofrecido dieciocho pases, tres de cada uno de los grupos participantes, en el teatro Regina de Barcelona.

LA VANGUARDIA

DOMINGO, 13 JUNIO 1982
 Joan ARNAU.

en el Teatre de la Caritat. Pero precisamente porque es una formación con notable oficio, puede extremarse más la exigencia, y aunque resultó evidente que los bailarines trabajan y no desmayan en su preparación, pienso que en alguna producción el aspecto técnico pudo ser más cuidado. Hubo

AVUI, dimecres, 16 de juny del 1982

Montserrat Prat

Un treball net, fresc, excel·lent fi de festa per a cloure aquest espectacle, l'últim del cicle de Danza 82.

REALITZACIÓ DEL DOSSIER:

BEATRIU DANIEL i FERRER
MONTSE G^a. OTZET
CARME DEL VAL PALAZIN
Fotos: JOSEP AZNAR

Dansa
79

Major de Gràcia 150 - Bxos.
BARCELONA - 12

AMB COL·LABORACIÓ DE

GENERALITAT DE CATALUNYA

DEPARTAMENT DE CULTURA
I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SERVEI DE MÚSICA